

него, ето и птичката пристига. Сгуденокръвната гадина тосъ-часъ отваря широкитѣ си уста и заплашва да погълне птичката цѣла.

Горката птичка пищи, цвѣрчи, дано упаци бѣдъшитѣ си рожби, но напраздно! Лютата змия не разбира отъ милость: изсмуква яйцата до едно и ги оставя кухи въ гнѣздото. Слѣдъ тази кражба тя се повлича надолу и отива на друго дърво да търси сжщата плячка.

Горкото птиче дълго врѣме стоя умислено надъ кухитѣ яйца. Най-послѣ хврѣкнѣ къмъ другия край на гората и тамъ на друго дърво зави гнѣздо, за да не може да го намѣри проклетата гадина—змията.

СЕЛСКА УЧЕНИЧКА.

Верѣдъ село се
Чешма лѣе,
Красно зданье
Тамъ бѣлѣе,

Стърчи гордо
При хорище —
То е нашто
Училище.

Въ туй високо,
Свето зданье
Беремъ ние
Умъ и знанье.

Цѣла зима
Тамъ се учимъ,
Добро сетнѣ
Да сполучимъ.

А щомъ дойде
Красно лѣто—
Хайде вече
На полето.

Катъ се сипне
Пѣкъ зората,
Доръ е слѣнце
Задъ гората,

Искарваме
При гераня
Добитѣка
На мегданя;

Теленцата
На морава,
Еренцата
У джбрава;